

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **JUDr. F., S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaVSÚ-6-108/2007-OdSS a č. KaVSÚ-6-109/2007-OdSS, obe rozhodnutia zo dňa 23.10.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 352/2007-57, 1 S 24/2009 z 12.2.2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1 S/352/2007-57, 1 S 24/2009 z 12. februára 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č. KaVSÚ-6-108/2007-OdSS a KaVSÚ-6-109/2007-OdSS, obe z 23.10.2007, ktorými boli zamietnuté odvolania žalobcu a potvrdené rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o zamietnutí dopočítania a doplatenia výsluhového dôchodku a odchodného.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal ho zmeniť a žalobe vyhovieť a dôvodil nesprávnym právnym posúdením veci, pričom nesprávnosť právneho posúdenia videl v tom, že súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, či má byť posudzovaný podľa právnych predpisov, vrátane interných usmernení platných v období jeho prepustenia zo služobného pomeru, ale svoj právny názor oprel o modifikované právne stanovisko Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ku ktorému dospelo postupne v rokoch 2004 – 2008. Pri pôvodnom výpočte základu pre jeho výsluhový dôchodok VÚSZ vychádzalo výlučne z príjmu za kalendárny rok 2001, nakoľko nemalo žiadne podklady o preplatení jeho nároku za nevyčerpanú časť dovolenky z rozhodujúceho kalendárneho roku. O tom, že nárok na preplatenie bol oprávnený, rozhodol súd v roku 2007. V správnych konaniach o vykonanie prepočtov a doplatenie dávok neuspel. V tomto období sa už uplatňovali iné právne postupy ako v období jeho prepustenia zo služobného pomeru. Je názoru, že ak súd rozhodol, že jeho nárok na preplatenie dovolenky z rozhodujúceho roku bol oprávnený, že o oprávnenosti dávok sa má rozhodovať podľa predpisov platných v danom období, tak akoby mu bola táto dovolenka preplatená ihneď po prepustení, teda k 1.11.2002.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd ustálil predmet sporu o zákonnosť rozhodnutia v otázke, čo tvorí služobný príjem profesionálneho vojaka pre účely výpočtu výsluhového dôchodku a odchodného, osobitne, či do priemerného služobného príjmu, z ktorého sa vypočíta výsluhový dôchodok a odchodné, je potrebné zahrnúť aj náhradu za dovolenku patriacu v rozhodnom roku, pokiaľ ju žalobca nevyčerpal. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka dňa 31.10.2002 a od 1.11.2002 mu bol priznaný výsluhový dôchodok a odchodné, pričom príjmovú najlepší ukončeným kalendárnym rokom podľa § 60 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z. bol u žalobcu rok 2001 a priemerný služobný príjem za rok 2001. Keďže sa žalobca domáhal započítania služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku za rok 2001 a 2002, avšak nárok na tento príjem mu mohol vzniknúť až v roku 2002, nemohol tvoriť súčasť príjmov za rok 2001. Podľa názoru odvolacieho súdu treba jednoznačne rozlišovať medzi nárokom profesionálneho vojaka na dovolenku a nárokom na služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku, na ktorú

vznikne nárok podľa § 19 zák.č. 370/1997 Z.z., až ak ju nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho roka, za ktorý mu patrí.

Z týchto dôvodov, bez ohľadu na žalobcom vedený úspešný spor o vyplatenie služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku patriacu za roky 2001-2002, žalovaný dôvodne nevyhovel jeho žiadosti o dopočítanie výsluhového dôchodku a odchodného, keďže priznaný nárok na služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku nemohol ovplyvniť súhrn jeho príjmov za rok 2001, ktorý bol ako príjmovo najlepší rok, pred skončením služobného pomeru, rozhodujúci pre výpočet výšky výsluhového zabezpečenia.

Odvolací súd poukazuje na to, že ani v prípade, pokiaľ by mu bola „dovolenka preplatená“ ihneď po prepustení, teda k 1.11.2002, ako to navrhovateľ uvádza v odvolaní, by taká skutočnosť nemohla ovplyvniť výšku priemerného služobného príjmu za rok 2001, ktorý inak, ako rozhodujúci príjmový rok, žalobca ani nerozporoval.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP.

Podľa § 250k ods. 1 OSP á contr. účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania, preto im súd náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková